

В.В. Чувашова, ТОВ "Класик-банк", м. Дніпропетровськ

ГРОШОВО-КРЕДИТНА ПОЛІТИКА У ФОРМУВАННІ ПОЛІТИКИ БАНКУ

Політика банку визначає завдання й пріоритети діяльності, засоби і методи їх реалізації, а також принципи і порядок організації процесу здійснення банківських операцій. Політика є основою організації процесу надання банківських послуг відповідно до загальної ринкової стратегії діяльності банку й повинна чітко визначати цілі, правила їх реалізації, а також відповідне методичне забезпечення.

Керівництво банку, орієнтуючи його діяльність на ринку, мусить враховувати грошово-кредитну і податкову політику, соціокультурні та інституціональні чинники, стан державного й приватного секторів, тенденції науково-технічного прогресу, кон'юнктуру фінансових ринків, особливості конкурентів, фактичних і потенційних клієнтів, власний фінансовий і організаційний потенціал тощо.

Інтеграційні процеси на фінансових ринках, що необхідно розглядати як внутрішні процеси національної економіки та як складову загальносвітових процесів є найбільш впливовою передумовою формування політики банківської установи на сучасному етапі.

До інших важливих передумов формування політики віднесемо зростання рівня конкуренції як на фінансовому ринку в цілому, так і на ринку банківських послуг зокрема; збільшення присутності в Україні банківського іноземного капіталу та відповідність цим процесам законодавчих рішень.

Формування політики банку необхідно розглядати за загально-об'єктивними принципами: регульованості, системності, комплексності та структурними принципами. Серед структурних принципів формування політики банку відзначимо принципи ресурсної обмеженості, врахування взаємозв'язку та взаємовпливу окремих складових політики банку, взаємовідносин елементів системи-банківської установи.

Принцип урегульованості як об'єктивний характеризує наявність впливу мегарегулятора банківської системи – НБУ, інструментів та важелів регулювання.

Грошово-кредитна політика за своєю суттю має макроекономічний характер і не може вибірково впливати на окремі галузі, сегменти фінансового ринку, суб'єкти господарювання, в тому числі банки. Водночас проблема фінансової стійкості банків з одночасним контролем монетарних показників розвитку економіки залишається в центрі уваги Національного банку України. Тактика змін норм обов'язкового резервування та ставок рефінансування, використання механізму рефінансування банків для підтримки ліквідності сприяє розширенню обсягів кредитування реальної економіки.

Діяльність банківської системи України спрямовується на поліпшення обслуговування економіки. Базою позитивної динаміки є зміцнення стійкості банків та розвиток конкуренції у фінансовому секторі. Саме системна стійкість

банків забезпечує зростання довіри до них, а відтак і приплив інвестицій у банківський сектор та розширення ресурсної бази банків.

Визначення впливу грошово-кредитної політики на формування політики банку має бути складовою концептуальної моделі процесу формування та реалізації політики банку.